Rekao sam: "Allahov Poslaniče, pouči me nekoj dovi.", pa mi je rekao: "Kaži: 'O Allahu, utječem ti se od zla svog sluha, i od zla svog vida, i od zla svog jezika, i od zla svog srca, i od zla svog stidnog mjesta.'"

Prenosi Šekl b. Humejd, radijallahu anhu, da je rekao Allahovom poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: "Allahov Poslaniče, pouči me nekoj dovi.", pa mu je rekao: "Kaži: 'O Allahu, utječem ti se od zla svog sluha, i od zla svog vida, i od zla svog jezika, i od zla svog srca, i od zla svog stidnog mjesta.'"
[Vjerodostojan] [Hadis bilježi Tirmizi - Hadis bilježi Nesai - Hadis bilježi Ebu Davud - Hadis bilježi imam Ahmed]

Otišao je Šekl b. Humejd, radjallahu anhu, kod Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tražeći dobro dunjaluka i Ahireta. On nije tražio prolazni dunjaluk, niti šačicu imetka, niti pregršt hrane, nego je otišao tražeći dovu. Htio je da ga Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pouči dovi koja će mu koristiti u pogledu dunjaluka i vjere. Takvi su bili ashabi, radijallahu anhum, tražili su uvijek Allahovo zadovoljstvo. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga je poučio ovoj vrijednoj, veličanstvenoj dovi i rekao mu: "O Allahu", pa ga je poučio da dozove Allaha Njegovim imenom koje obuhvata sva ostala Allahova lijepa imena. Zatim je rekao: "Utječem ti se od zla mog sluha", što znači: Tražim zaštitu kod Allaha od zla mog sluha, a pod tim zlom se podrazumijeva ono što čovjek sluša od zabranjenih stvari kao što je lažno svjedočenje, riječi kufra, ono što vrijeđa vjeru ili bilo šta drugo od harama što dopre do čovjekovog sluha. "I od zla mog vida", a to znači da čovjek koristi svoj vid da gleda ono što je zabranjeno od filmova i odvratnih prizora. "I od zla mog jezika", odnosno od svakog harama kojeg bi čovjek mogao izgovoriti svojim jezikom kao što je lažno svjedočenje, proklinjanje, vrijeđanje vjere i njenih sljedbenika, ili da čovjek govori ono što ga se ne tiče a ne spominje ono što ga se tiče...itd. "I od zla mog srca", a pod tim se podrazumijeva da čovjekovo srce ne spominje Allaha, subhanehu ve teala, ili da čini ibadet nekom drugom mimo Allaha, kao što su strah, nada, veličanje, ili da ostavi ono što je naređeno od srčanih ibadeta da se čini samo Allahu, azze ve dželle. "I od zla mog stidnog mjesta", odnosno da ne uradim ono što je Allah zabranio od zinaluka (bluda) ili onoga što prethodi bludu kao što je zabranjeni pogled, dodir, ili odlučnost da se počini blud. U ovoj dovi je sadržano čuvanje udova koji su blagodat od Allaha, subhanehu ve teala. Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naređuje ovom ashabu da traži od Allaha, subhanehu ve teala, zaštitu od zla ovih blagodati, a nije mu naredio da se utječe od samih blagodati. Nije mu rekao, naprimjer, da kaže: "Utječem se Allahu od svog sluha", zato što su ovo blagodati kojima se obožava Allah, subhanehu ve teala, pa one nisu same po sebi zlo da bi se tražilo utočište od njih, nego se traži utočište od zla koje može proizaći iz njih. Njihovo čuvanje biva tako da se koriste za ono zašto su

stvorene i da se njima ne čine grijesi, niti da se njima pomaže širenje loših stvari, jer će čovjek na Sudnjem danu biti odgovoran za njih, kao što kaže Allah, subhanehu ve teala: "Ne povodi se za onim što ne znaš! I sluh, i vid, i razum, za sve to će se, zaista, odgovarati." (El-Isra, 36.)

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/6163